

İçimiz Kış Dışımız Bahar

– Hüseyin Yanmaz · 28 Nisan 2026

Bahar geldi
ağaçlar çiçek açtı
dallar süslendi sokaklar renklendi
doğa bayram eder gibi

ama insan...
insan aynı değil.

gözler yerde
omuzlar düşük
kimse başını kaldırıp gökyüzüne
bakmıyor artık

çünkü
gökyüzü doyurmuyor kimseyi

bir evde tencere kaynamıyor
bir başka evde çocuk susmayı öğreniyor
ekmek bölünmüyor artık

Çünkü ekmek bile eksik

cepler boş
umutlar yarım
yarınlar borçlu sanki bugüne

bahar diyorlar
ama içimiz hala ayaz
soğuk bir rüzgâr dolaşıyor kalbimizde

ağaçlar çiçek çiçek
insanlar dert dert

kimse anlatamıyor tam
ama herkes aynı yükün altında
geçim derdi
sessiz bir çığlık gibi büyüyor içimizde

ve yine de...

inat eder gibi bir filiz
çatlıyor toprağın en sert yerinden
bir çocuk, sebepsiz gülüyor bazen
bir anne yoktan var etmeye devam ediyor

işte orada
küçük bir yerde
kırılmamış bir şey kalıyor

belki de umut dediğimiz
tam olarak budur

ve bir gün
gerçek bahar
insanın yüzünde açtığında
o zaman
ne ağaçlar anlatır baharı
ne kuşlar...

insan anlatır...

Hüseyin YANMAZ

29.03.2026